

MAMIYA AUTO XTL:

Overbevisende automatik

- Fuldautomatisk blænde-styring.
- Spot- og gennemsnitsmåling med HOLD-mekanik.
- Spotmålingen er skarpt afgrænset.

Langvarig test

Mamiya Auto XTL er ikke det aller-sidste, som kommer frisk og uprøvet fra tegnebordet af den kendte japanske kamerafabrik. Tværtimod kom den allerede i 1970 på det amerikanske marked og blev en best-seller. Det er derfor, vi måtte vente til sommeren '72, før vi kunne få de første kameraer og objektiver her i landet.

Det er rart at vide, at Auto XTL således allerede har flere års praksis på bagen. Altså helt igennem et kamera, der er vokset fra eventuelle børnesygdomme, som de færreste kamerakonstruktører kan undgå.

Selv har jeg haft fornøjelsen at bruge dette kamera med tre ekstraobjektiver i hele fire måneder. I starten var jeg egentlig glad for, at automatikken kunne kobles fra, fordi jeg var så vant til selv at bestemme eksponeringen.

Men efterhånden opdagede jeg, at lysten til det manuelle område mere og mere forsvinder. Automatikken virker nemlig så dødsikker og præcis, at man virkelig tør stole på den i alle lyssituationer. Og så er det så dejligt nemt, at apparatet selv sørger for det tekniske, mens man selv bare skal sørge for at fange motivet og stille skarpt på matskiven.

Lukkertiden vælges i forvejen

Med automatisk blændestyring spænder kameraet over meget store forskelle i lysmængde. Når man med en 18 DIN farvefilm stiller lukkeren på 1/250 sek., vil blænden ved gode udendørs lysforhold automatisk skifte mellem 8 i solskin, 5,6 i modlys og 4-2,8 i skyggen. Ikke bare med halve blænders spring, men kontinuerligt, til præcis den blænde, der er helt korrekt.

Vil man derefter fotografere indendørs, flytter man lukkertidsknappen til 1/30 sek. og har igen et stort område fra blænde 5,6-8 ved et vindue til blænde 1,4 i de mørke hjørner langt fra vinduet.

Lukkertidsindstillingen er altså noget, som man kun rører en gang

imellem. Men hvad sker der, hvis man har glemt at flytte lukkertiden på vej ind eller ud af døren? Så kommer instrumentviseren i søgeren i en af de røde felter, der markerer over- og undereksposering. Så skal man, uden at tage øjet fra søgeren, dreje på lukkertiden, indtil instrumentviseren er flyttet væk fra det røde område.

Det øverste røde advarselsfelt er naturligvis afhængig af, hvor stor lysstyrke det anvendte objektiver har. Feltet flyttes derfor automatisk, når man bajonetter et andet objektiver ind i kamerahuset.

Objektiver med automatisk blændestyring

Til Auto XTL findes for tiden 10 ES-objektiver med automatisk blændestyring. Det er følgende brændvidder og lysstyrker: 21 mm/f:4, 28 mm/2,8, 35 mm/2,8, 55 mm/1,4 og 1,8, 105 mm/2,8, 135 mm/2,8 og 200 mm/3,5. Desuden et zoom-objektiv 90-230 mm/4,5 og et makroobjektiv 60 mm/2,8.

Mamiya laver også længere teler, nemlig 400 mm/6,3, 600 mm/8 og 800 mm/8 med bajonettefatning, men uden springblænde og uden automatisk blændestyring.

Efterførringsviser

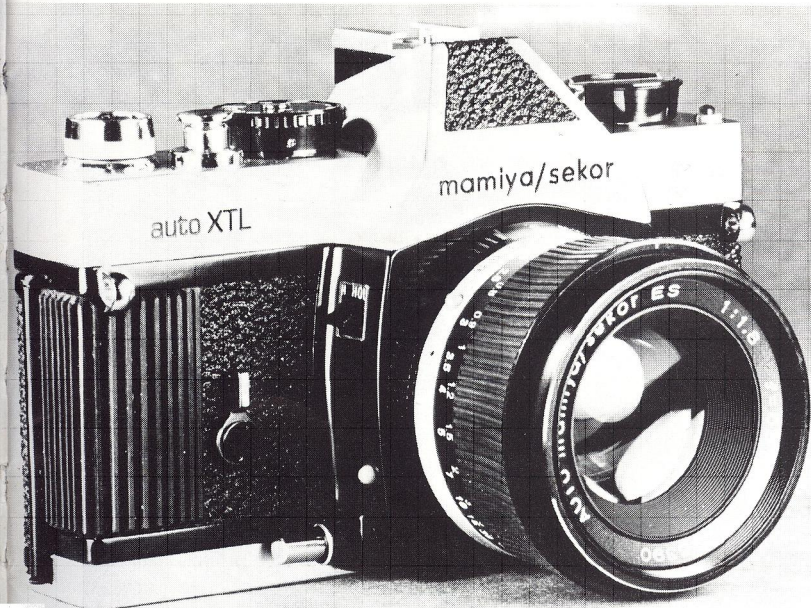
For de lange teleobjektiver bruges den indbyggede lysmåler, der måler gennem objektiverne, halvautomatisk, dvs. med efterførringsviser. Man drejer på tid og/eller blænde, indtil instrumentviseren i søgeren peger på et indstillingsmærke.

Det samme gør man, når man bruger ældre Mamiya-objektiver eller fremmede objektiver med 42 mm standardgevind. Disse objektiver tilsluttes via specielle adapterringe, der leveres af Mamiya. Mellemring P er for objektiver med springblænde, type T er for forvalgobjektiver.

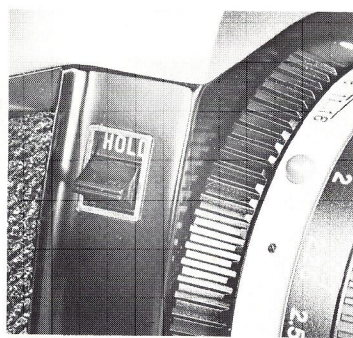
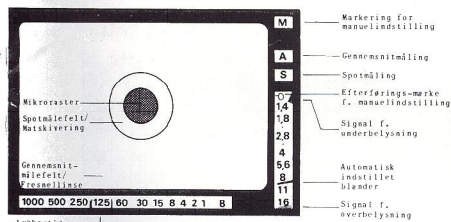
Manuel betjening

Hvis man bevidst vil afvige fra automatikken, f.eks. for eksperimenter med specielle belysningseffekter, kan man koble automatikken fra. Som advarsel kommer der så et lysende »M« i søgeren, så man ikke glemmer senere at stille tilbage til automatik.

Mens man har koblet automatikken fra, aflæses den korrekte blænde i søgeren. Med lysmåleren stillet på S = spotmåling (det samme, som vi her i FOTO tit kalder plet-

Mamiya Auto XTL med fuldautomatisk blændestyring, hukommelse, spot- og gennemsnitsmåling.

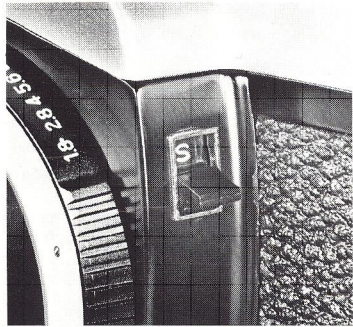

HOLD-knappen, en mekanisk hukommelse for den målte blænde.

I søgeren findes alle vigtige oplysninger: tid, blænde, A og S for almindelig gennemsnitsmåling og spotmåling, M når automatikken er koblet fra.

Mamiya's 7-linsede 28 mm vidvinkel, der tegner fint skarp, og som ikke generes af uønskede reflekser. Den store solblænde er af blødt gummi.

Omskifter for S = spotmåling og A = almindelig gennemsnitsmåling.

måling), kan man måle forskellige dele af motivet og se, hvilken blænde hver enkel motivdel kræver.

Skarpt afgrænset spotmåling

Den lysløse CdS-celle i Mamiya Auto XTL sidder på en lille plade, der ligger meget tæt foran spaltelukkeren. Når omskifteren står på A = almindelig gennemsnits-

måling, reagerer lysmåleren på lysindtryk fra omtrent hele billedet, da CdS-cellen er godt 16x32 mm stor. Når man skifter til S = spotmåling, måles kun den motivdel, der ses i mikrorasterpletten midt i søgeren.

Den tilsvarende CdS-celle sidder så tæt foran filmplanen, at denne måleplet er skarpt afgrænset. CdS-printpladen vipper lynhurtigt op, når spejlet vipper op.

Hvilke fordele pletmåling har praksis, har vi udførligt beskrevet decemhernummeret, side 6-7.

Hukommelses-mekanik

I begyndelsen, når man kører med en XTL, er man tilbøjelig til at bruge gennemsnitsmålingen, når man skyder automatisk, og spotmålinger når man manuelt vil måle forskellige motivdele, for derefter selv at vælge en passende blænde.

Men efterhånden finder man ud af, at automatikken virker endnu mere raffineret, hvis man retter pletten på det vigtigste i motivet, trykker udløserknappen halvt ind og derefter »komponerer« det endelige billedudsnit, hvor den målte motivdel måske slet ikke sidder i midten af billedet.

Det går ret stærkt, fordi man ikke behøver at dreje på indstillingerne og alligevel eksponerer præcis efter den vigtigste motivdel.

Desuden har Auto XTL'en endnu et særligt raffinement, en HOLD-knap, hvormed man kan fastlåse målingen. Så har man begge hænder fri, en fordel hvis man gerne vil holde målingen fast, mens man skifter mellem høj- og tværformat for at finde den bedste billedkomposition.

HOLD-knappen udløses samtidig med lukkeren, men hvis man holder fingeren på den, kan samme måling nemt fastholdes for en hel serie billeder.

En anden mulighed er, at man aflæser automatikkens blændetal i søgeren og så stiller objektivet på den blænde, altså væk fra automatikken. Personlig kan jeg så godt lide at Auto XTL giver en så mange muligheder, så man kan vælge hvilken teknik der passer bedst i situationen.

Forberedt for motor

Mamiya Auto XTL kamerahuset er forberedt for motor, der først ventede leveret i løbet af 1973. Kamerahuset behøver ingen yderligere tilpasning. Motorakslen kobles direkte til den transportaksel, der kan ses, når man skruer et lille dæksel af i højre side af bundpladen. Lige ved siden af denne åbning er der et andet lille hul til motordrevets stift, der hver gang skal udløse lukkeren.

Der er mange flere detaljer, der egentlig fortjener nærmere omtale, men der er ikke plads til det her. F.eks. den fikse optræksarm, der klappes ind ved tryk på en knap og der samtidigt tænder og slukker lysmålerkredsløbet. Eller objektivernes solblænde, der bare skal trækkes ud af tubussen. Eller de refleksgummibetræk på objektiverne og snekke.

Det er i det hele et kamera, der ligger usædvanligt godt i hånden og også ved optagelser i højformat.

de Kue